

НЕДЕЉА ПРЕД БОГОЈАВЉЕЊЕ (МАРКО 1:1-8) „НАЈВЕЋИ ИКАДА РОЂЕН ОД ЖЕНЕ“

Почетак јеванђеља Исуса Христа, Сина Божијег. Као што је писано код пророка: Ево ја шаљем анђела својега пред лицем твојим, који ће припремити пут твој пред тобом. Глас вапијућег у пустињи: Припремите пут Господњи, поравните стазе његове. Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповиједајући крштење покајања за опроштење гријехова.

И излажаше к њему сва Јудејска земља и Јерусалимљани; и крштаваше их све у ријечи Јордану, и исповиједаху гријехе своје. А Јован бијаше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожни око себе, и јеђаше биље и дивљи мед. И проповиједаше говорећи: Долази за мном јачи од мене пред ким ја нисам достојан сагнути се и одријешити ремена на обући његовој. Ја вас крстих водом, а он ће вас крстити Духом Светим.

Како данашњем свету који се воли себи да угађа и воли себе више од било кога, објаснити лик светог Јована Крститеља?

Претеча Господњи, живи у пустињи, огрнут камиљом кожом, опасан кожним појасом, без крова над главом. Хранио се само биљем и дивљим медом.

У јеванђељу назван је „највећим који је икада рођен од жена“. Живео је живот достојан анђела.

За Христа он сам каже „ја нисам достојан сагнути се и одрешити ремена на обући његовој“.

Савремени гордељиви свет такво смирење доживљава као слабост. Како данашњем свету који живот своди на забаву и смејање, представити човека који се никада није смејао? А чему је Претеча и имао да се смеје? Читав свет лежи у греховној тами. Људи оковани страхом од смрти, дрхте и умиру без икакве наде.

Тамо где влада страх нема љубави. Човек не зна ко је Бог, а не познаје ни самога себе. Све се рађа, живи неко време, и неизоставно умире.

Каква је радост у томе? Може ли се осуђеник на смрт заиста радовати нечему? Чему човек да се радује и смеје када види да се све завршава гробом?

Покушавали су и његови савременици да сазнају ко је он. Питали су га да није неки од пророка, или можда баш пророк Илија. Рекао им је да није.

Данашње јеванђеље нам открива да Христова мисија почиње са проповеди Јована Крститеља. Он је глас вапијућег у пустињи који виче: припремите пут Господњи, поравните стазе Његове. Његова порука поробљеном човечанству стаје у једну једину реченицу: „Покајте се јер се приближило Царство небеско“. (Матеј 3:2). Царство небеско је сам Христос. Да би Христос ушао у наша срца и душе, морамо се прво покајати за своје грехе. Грех је сила која одваја човека од познања Бога. Зато је потребно да се кроз покајање грех прво исели из човека. Покајање је темељ духовног препорода. То је огањ који сагорева грех и чисти људско срце и људску душу. Тек тада се Господ уселјава и Духом Светим препорађа човека. Када упозна Господа, човек ће моћи да се ослободи љубави према греху и злу, и то је у ствари почетак спасења.

Све оне који су се покајали, Јован Крститељ је крштавао водом у реци Јордану, наговештавајући свакоме да он само крштава водом, а да ће их Христос крстити Духом Светим. То је била сврха његове мисије. Да припреми човечанство за духовни препород кроз Христа који ће људима даровати: Крштење, Свете Тајне, Јеванђеље, Цркву и све друго што им је потребно за спасење.

SUNDAY BEFORE THEOPHANY (MARK 1:1-8) "THE GREATEST BORN BY A WOMAN"

The beginning of the Gospel about Jesus the Messiah, the Son of God, as it is written in Isaiah the prophet: I will send my messenger ahead of you, who will prepare your way a voice of one calling in the wilderness: Prepare the way for the Lord, make straight paths for him. And so John the Baptist appeared in the wilderness, preaching a baptism of repentance for the forgiveness of sins. The whole Judean countryside and all the people of Jerusalem went out to him. Confessing their sins, they were baptised by him in the Jordan River. John wore clothing made of camel's hair, with a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey. And this was his message: After me comes One more powerful than I, the straps of whose sandals I am not worthy to stoop down and untie. I baptise you with water, but he will baptise you with the Holy Spirit.

How to explain the story of St John the Baptist to today's people who wish to be pampered and who tend to love themselves more than others?

The Forerunner of the Lord lives in the desert, clothed in camel's hair, leather belt around his waist, without shelter over his head. He is fed solely with locusts and wild honey.

In the Gospel he is called "the greatest born of a woman", having lived an life worthy of the angels.

For Christ, he himself says, "I am not worthy to stoop down and untie the straps of his sandals".

Modern humanity full of pride sees such humbleness as a weakness. How to present the life of a man that never laughed to the modern world for whom life revolves around entertainment and laughter alone? And to what did the Forerunner have to smile, with the entire world lying in the darkness of sin? The masses locked in the chains of the fear of death, shivering and dying with no hope at all.

That where fear prevails, there is no love. Man is unaware of God, and struggles to recognise himself. All is born, lives a period, and then eventually dies.

What joy is there in this? Can one destined for death really have anything to rejoice over? What can a man await for to rejoice and smile when it is clear that all ends at the grave? His peers attempted to understand who he was. They asked him if he was perhaps one of the prophets, or even the holy prophet Elijah. He said to them that he wasn't.

Today's Gospel reading announces to us that Christ's holy mission starts with the sermon of John the Baptist. He is the voice calling in the wilderness, saying: prepare the path of the Lord. His message to humankind was simply put in one sentence: "Repent, as the Kingdom of Heaven is near". (Matthew 3:2). Christ is the Kingdom of Heaven. For Christ to enter into our hearts and souls, we first need to repent for our sins. Sin is the force that removes man from realizing God. That is why through repentance sin departs from man. Repentance is the foundation of our spiritual renewal. That is the fire, which destroys sin and cleanses the human heart and soul. Only then does the Lord enter therein and the Holy Spirit rejuvenates man. When he recognizes the Lord, man receives the strength to free himself from the love of sin and evil, and that is in fact the beginning of salvation.

All of those that repented, John the Baptist christened with water in the river Jordan, announcing to all that he baptizes with only water, and that Christ will baptize them with the Holy Spirit. That was the basis of his mission. To prepare humanity for spiritual renewal in Christ who will grant to humankind: Baptism, Holy Mysteries, the Gospel, Church and all else that is required for salvation.

